

Z parku pod lípou

Mám nápad. Zahrajeme si hru na asociace, co říkáte? Když se řeknou Javori, co si vybavíte? A Hradištan? A obojí dohromady? V posledním případě je správnou odpovědí včerejší koncert na zámku, na němž obě kapely spojily své síly a připravily pro nás další z nezapomenutelných večerů v Telči. Potom, co jsem donesla pivo našim kamarádům z Jauvajs, poslechla si několik reelů v jejich nezaměnitelném podání a jako každý rok si, s pohledem na Coiscéim posteskla, že jsem se nedala na irské tance, vypravila jsem se na chvilku za Markytkou a Lídou do zámku, kde právě vrcholily přípravy na hlavní koncert. Protože jsem v sázce s Lídou prohrála zmrzlinu,

rozhodla jsem se obohatit zámecké menu o několik kornoutů pro moje kamarádky. Nevím, jestli se člověk chce potkat s umělcem formátu Jury Pavlici ve chvíli, když okusuje oplatku s roztekající se zmrzlinou, ale tak se to prostě stalo. V každém případě, setkání nejenom s ním, ale také s ostatními účinkujícími ze včerejšího večera, bylo velmi příjemné a jenom mi potvrdilo to, co jsem si už stejně dlouho myslela – že jsou to prostě super lidi. Včerejší večerní koncert nebyl jenom o společné hudební minulosti a kamarádství Javorů a Hradišťanu. Byl o podobném přístupu k hudbě, byl o pokoře, o uvědomění, ale i o vzpomínce na Dušana Vančuru, jehož předčasný odchod zasáhl nejednoho z nás. Medvěd měl pravdu, když přirovnával části vystoupení Hradišťanu ke mši. Ke krásnému, chvílemi až mystickému rozjímání, kdy se chtě nechtě musíte zamyslet nad životem a především nad tím, jak moc jste vděční. Vděční za to, že jste zdraví, že můžete být právě tady v Telči. Za to, že můžete lízat zmrzlinu a přitom si povídat s lidmi, které máte rádi a potom být přítomni tak nádhernému koncertu, jako byl ten včerejší. Za to všechno velké díky!

Sova Na včerejším nocturnu nás po rozsvícení reflektorů mimořádně nečekaly hudební nástroje a muzika, ale divadlo. Čekala jsem natolik rozdílný večer od ostatních hudebních, ale v průběhu hry mě napadlo, že se to vlastně tolik neliší. Víta Marčík junior taky servíroval lásku. Ne tu folkovou, jako kapely, které se na telčských pódiích střídají, ale z opačného pohledu. Autorská inscenace byla inspirovaná knihami Arthura Rimbauda, takže kdo na představení nebyl, má přesto ponětí, o kterém typu lásky mluvím. Šlo o netradiční zážitek - spojení především loutek, živé hudby a střípků do detailu propracovaného stínového divadla na malinkém plátně, které pro mě bylo největší perlou celého představení. *Maruška Úžasný začátek Prázdňin v Telči. Příjemné zahajovací vystoupení slovenské kapely Funny Fellows. A pak stovkami diváků očekávané a za počasí bez deště se modlící publikum. Hodinová dávka radosti, koordinované pohyby těl akrobatů na zemi i ve vzduchu, hýření barev, podmanivá hudba... Ještě, ještě, říká mé podvědomí při závěrečném potlesku diváků ve stoje! A pak Vlasta Redl. Ač po bolestivém zubním zákroku, s nasazenou rouškou skrývá bolest a silně nateklou tvář, vůči natěšenému obecenstvu zodpovědný hudebník. Proti němu zodpovědní diváci s rouškami, zakrývajícími ústa a nos. Ještě, ještě, říká mé podvědomí při závěrečném potlesku diváků ve stoje!! Třetí večer zahajují příjemné písně Žofie Kabelkové. Kytara a její ukulele. A pak již úžasná Iva Bittová. Její zpěv a housle daleko za hranicemi běžného hudebního projevu. Pro neznalé neuvěřitelná síla prožitku posluchačů. S výborným kytaristou a zpěvákem Vladimírem Václavkem a synem Antonínem s klávesami. Ještě, ještě, říká mé podvědomí při závěrečném potlesku diváků ve stoje!!! Těším se na další setkávání na náměstí nebo v parku v Telči, na břehu Velkého pařezitého rybníka v Rásné... Děkuji všem, kteří letos již třicáté osmé Prázdňiny v Telči vytváří...*

Jiří Heller

DNES **Teatr Pavla Šmída – Větrná pohádka**

Podivín Větrovec cestuje po světě. Kam ho vítr zavane, tam o něm vypráví. Vypráví pohádku o dětech od větrného mlýna. Když jednou vítr ustane a dlouho bezvětrí trvá, vydají se do světa, hledat krále větru. Průvodcem jim je kohout z korouhvičky a ten jim dá tuto hádanku: „Kdo je králem větru a kde přebývá? Kde se nejzvěčnější, a nejmocnější vítr ukrývá?“ Jaká dobrodružství na cestě

potkají? Najdou krále větru? Komunikativní představení s písničkami a milým humorem, pro všechny, kteří chtějí poslouchat.

Biginbrothers

Folkáci a blázni z Chebu, operující s písničkami z autorské desky *Čas je nejlepší lék*. Minulý rok jsme s nimi riskli i hlavní scénu, letos zahrají všem, kteří se budou v inkriminovanou dobu pohybovat po telčském náměstí.

Druhá tráva a Bratři Ebenové

Druhá tráva v čele s Robertem Křestánem, čeští nekorunovaní králové bluegrassu, museli kvůli koronavirové krizi úplně překopat svoje plány. Z původně zamýšleného dvojalba, které mělo vyjít letos na podzim, bude nakonec deska jenom jedna. Tu druhou si kapela šetří na příští rok, na oslavu třiceti let od jejich vzniku. Ochutnávka z připravovaného alba, písnička *Kdybys mě zabila*, dává jasně na srozuměnou, že se spolupráce s britským producentem Eddiem Stevensem kapela vyplatila. Nový zvuk a neotřelá aranže charakteristickému chrapláku Roberta Křestána sluší a pánové tak dokazují, že bez ohledu na odehraná léta, rozhodně nepatří do starého železa a dokáží zatraceně překvapit. Pokud budou i zbylé písničky, které kapela v současné době nahrává, ve stejném duchu, máme před sebou příslib opravdu výjimečného alba na české hudební scéně. Než se tak stane, zaposlouchejme se dnes do toho nejlepšího, co nám každoročně tahle kapela do Telče přiváží. Některé písničky se totiž nikdy neohrají, a o těch Roberta Křestána a Druhé trávy to platí dvojnásob.

Co se týče Bratrů Ebenů, ti ovšem na tuhle skutečnost povážlivě hřeší. Od vydání posledního alba, *Čas holin*, už nějaký ten pátek uběhl a my stále netrpělivě čekáme na další desku. Samozřejmě bych lhala, kdybych tvrdila, že na protest vůči jejich liknavosti dneska nepřijdu. Koncert téhle kapely totiž každoročně patří k těm, které si ráda vychutnávám znovu. Baví mě jejich chytré a vtípné texty. Baví mě pozorovat oči ostatních posluchačů, když se rozzáří smíchem v reakci na nějaký z neotřelých bonmotů Marka Ebena. Baví mě odpočinková, často jazzově laděná hudba, která přitom neuspává ani nenudí – právě naopak, z koncertů Bratrů Ebenů člověk odchází plný energie a s úsměvem na rtech. A to je mnohem víc, než si v dnešní době může člověk přát.

Professional Deformation

Dnešní nocturno bude patřit čerstvým držitelům ocenění Nejlepší evropská kapela 2019–2020 z bluegrassového festivalu v La Roche, akustické kapele Professional Deformation. Její členové nejsou žádní zeleňáci. V hudební branži se už nějaký ten pátek pohybují a mnozí z nich si vyzkoušeli všechny možné žánry – od jazzu, rocku, irské hudby přes bluegrass po rockabilly. Jejich hudba nepostrádá drive, dokáží vás roztancovat i zahrát na vaši citlivou strunu. Frontman

kapely, kytarista Jakub Racek, je držitelem mnoha hudebních ocenění a žákem kytaristy Luboše Andršta.

EXTRA Dnes v půl páté na Kocouří scéně další taneční vystoupení prázdninové sestavy Hotch-Potch s následnou výukou tance!

Od zítra se rozjíždí sportovní dílny, první zahajovací frisbee ve 12:00 pod vedením Sárý v zámeckém parku, sraz pod vrbou!

DÍLNY Přijďte si na dvorek Lidušky (za výčepem Kozla) vytvořit do dílniček dárek z Telče. Možností máte dost: malovaná sklíčka, kolážové pohlednice, náramky, tisk na trička, malování na plyšáky, polštářky a tašky.

15.00 pohádka 17.00 Kocouří náměstí 17.00 Panský dvůr 19.30 nádvoří zámku 22.30 Panský dvůr

Divadlo Koňmo – Vyprávění starého vlka aneb pravda o Karkulce

4zdi a Hluboké nedorozumění

Rendez-fou, Petr Dopita a Nezmaři

Hrabě Monte Crazy Kalle s kapelou

Bára Poláková SpazierGang

**PÁTEK
31. ČERVENCE**

ZÍTRA